

[Justitsministeren]

Jeg ved egentlig ikke, hvordan fru Ebba Strange vil have spørgsmålet afgjort på anden måde end den, jeg har nævnt: hvad folk mener her i landet om det spørgsmål. Der er i realiteten kun én måde at få det fastslået på, og det er ved en folkeafstemning, og vi behandler jo her en sag, hvor folkeafstemning er mulig. Når sagen er behandlet ved tredje behandling her, har fru Ebba Strange sine muligheder for at samle underskrifter på kravet om en folkeafstemning. Så kan vi få afgjort, hvad befolkningen mener, når fru Ebba Strange på den måde sætter ikke alene spørgsmålstegn ved, men bruger udtrykket »pinligt« om de oplysninger, jeg har givet med hensyn til befolkningens opfattelse her. Den vej er åben for fru Ebba Strange. Kom bare an!

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har en række korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Justitsministeren er i denne sag ikke alene pinlig. Justitsministeren er i denne sag en skamplet på dansk retspolitik. Justitsministeren står her og udfordrer Tinget med en bemærkning om, at det jo drejer sig om, at man skal varetægtsfængsle en person, der gør sig skyldig i grov vold.

Det er lige præcis, hvad denne sag ikke drejer sig om. Den drejer sig ikke om personer, der har gjort sig skyldig i grov vold. Hr. Torben Lund valgte selvfølgelig, for at gøre det nemt for hr. Torben Lund, oven i købet en tilståelsessag. Jamen det er ikke det, vi snakker om. Det, vi snakker om, er en bestemmelse, som drejer sig om at varetægtsfængsle folk i retshåndhævelsesøjemed, fordi man har, det siger man så, denne bestyrkede mistanke om, at de vil kunne få over 60 dages fængsel. Men vi ved jo godt, og det er præcis kernepunktet, hvordan den med »den bestyrkede mistanke« virker. Vi ved, at Folketinget i 1978 gennemførte en reform, der handlede om at begrænse anvendelsen af retshåndhævelsesbestemmelsen. Det direkte sigte var at begrænse anvendelsen, fordi Folketinget syntes, man var gået for vidt. Og hvad er der sket, så vidt man kan forske sig frem til det? Præcis det modsatte; en voldsom stigning i brugen af denne bestemmelse.

Det, som er kernepunktet, det vil jeg godt vende tilbage til i denne omgang, er, at det ikke drejer sig om folk, der har gjort sig skyldige, men folk, man mener har gjort sig skyldige, og det er noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Der blev sagt noget om: når man bøjer sig for folkestrømninger og den slags ting. Jeg vil gerne sige, at vi bøjer os ikke for pludselige strømninger i befolkningen, måske strømninger, der opstår på grund af en enkelt begivenhed eller nogle få begivenheder. Vi er faktisk enige i det retssyn, der ligger i forslaget: der bør kunne varetægtsfængsles af hensyn til retshåndhævelsen i de grove voldssager. Det er derfor, vi kan gå ind for forslaget.

Jeg tror nok, fru Ebba Strange glemte at svare på mit spørgsmål om, hvorvidt fru Ebba Strange også mener, at man skal undlade at varetægtsfængsle af hensyn til retshåndhævelsen i grove voldtægtssager. Det er et meget konkret spørgsmål, som det må være muligt at svare på.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Justitsministeren rejser et interessant politisk og filosofisk spørgsmål: hvad synes folk i almindelighed? Hvordan finder vi ud af, hvad folk i almindelighed synes? Og hvis vi overhovedet kan finde ud af det, skal vi så rette os efter det?

Naturligvis kan et Folketing ikke handle i modstrid med befolkningen. Så må Folketinget jo skifte den ud. Jeg mener, at vi hver især er forpligtet over for vores overbevisning. Det skriver vi under på, når vi bliver medlemmer af dette Ting. Jeg mener, vi har en opgave, som ligger ud over det, justitsministeren henviser til, en opgave, der handler om, at vi også skal være med til at påvirke befolkningen i den retning, som vi synes er rigtig.

Det, der bekymrer mig, er naturligvis, at de grundlæggende retssikkerhedsbetragtninger, som ligger i vores retsplejelov, bliver brudt med det her forslag. Jeg betragter mere min opgave som at prøve at få befolkningen